

DE STER VAN NEDERLAND

OPGERICHT

IN 1896

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
van de Heiligen der Laatste Dagen

1 MEI 1936

No. 9

41e JAARGANG

't O.O.V. feest van dit jaar,
Of het goed wordt, reken maar!

Ik vraag niet, kind, naar overvloed,
Naar groot bezit van geld en goed,
De schat, die mij het meest verblijdt,
Mijn kind, is jou genegenheid.

DE LEERSTELLINGEN ZIJN ONVERANDERLIJK

door Ouderling Samuel O. Bennion

(Toespraak, gehouden tijdens de najaarsconferentie

te Salt Lake City, October 1935.)

Ik ben zeer gelukkig, mijn broeders en zusters en vrienden, u hier in deze conferentie te mogen begroeten en met u van den geest te kunnen genieten. Ik weet zeker, dat onze Hemelsche Vader behagen scheidt in allen, die Hem in de vestiging van Zijn doeleinden op aarde ondersteunen. Zijn openbaringen worden niet allen ten volle begrepen, doch ik denk, dat de meerderheid der mannen en vrouwen in de Kerk aandacht schenkt aan Zijn plan en er naar streeft, hun leven dienovereenkomstig in te richten.

De geschiedenis der Kerk is zeer belangwekkend. Er is niets in de wereld mede te vergelijken.

Sinds de dagen van des Heeren verschijning aan den jongen profeet, toen Hij Zijn Zoon voorstelde en de plannen voor de organisatie der Kerk bekend maakte, is er nimmer in het opbouwen van Zijn groot werk op aarde een onderbreking geweest. Er is in Zijn werken onder Zijn volk een voortdurenden vooruitgang te bespeuren. Het stichten van een grooten staat, het bouwen van huizen en steden, het vestigen van ringen, wijken, gemeenten, waar de menschen den Heere eerbied betuigen, het verspreiden van het zendingswerk — deze dingen toonen alle den reeds gemaakten voortgang aan.

Nimmer is er in de leerstellingen der Kerk verandering gekomen. Wanneer ik de gehouden toespraken lees, luister naar de mannen, die heden spreken, wanneer ik de zendelingen in hun getuigenissen aanhoor, kan ik denzelfden eenvoudigen leeraar zien, door alle jaren sinds de oprichting der Kerk heen denzelfden geest. Het is waar, dat de mannen en vrouwen de dingen des Heeren niet willen nakomen, zooals Hij wil, dat zij dat geheel en al zullen doen. Aan alle kanten schuilt verleiding. Er zijn vele dingen, om mannen en vrouwen en jongens en meisjes af te leiden, doch des Heeren plan zal blijven bestaan, want Zijn woord is vast en zeker, en de

Muziek, zang, stof ter overdenking, tooneelspel.....

mensen zullen ten laatste het plan, dat door Hem werd ingesteld, begrijpen.

Het werk des Heeren in alle deelen der wereld is een getuigenis voor de menschen, die willen onderzoeken. Ik weet zeker, dat er door geen mensch eenige tegenwerping kan worden gemaakt, die de beginselen van het Evangelie, welke door de leiders der Kerk en door de leden der Kerk in de geheele wereld worden geleerd, ernstig wil overwegen. In het hart van alle goede mannen en vrouwen is er een verlangen naar een rechtvaardig leven. Er is geloof onder de menschen. Gebeden worden tot onzen Hemelschen Vader opgezonden om Zijn hulp en Zijn leiding. En de beginselen der waarheid, welke Hij heeft geopenbaard, voldoen aan de verlangens en nooden van allen, die eerlijk onderzoeken.

De Heere zeide, toen Hij in Zijn bediening werkzaam was tot de menschen, die Hij onderrichtte, dat iedere plant, die niet door onzen Hemelschen Vader geplant is, zal worden uitgerukt; iedere onderwezen leerstelling, ieder beginsel, dat de wereld wordt gegeven en niet van Hem komt, zal worden uitgeroeid en kan niet bestaan. De menschen, die gelooven, dat onze Hemelsche Vader een groote geest is zonder lichaam of deelen, zullen te eeniger tijd de waarheid aan hen geopenbaard zien. Onder zulk een geloof kunnen zij niet in de tegenwoordigheid van God wonen. De menschen die zeggen, dat er in den familieband geen hiernamaals is, dat er geen bestendiging van den huwelijksband tot over het graf kan zijn en is, moeten worden ingelicht, want zij kunnen niet in de tegenwoordigheid van den Heere komen, tenzij zij deze dingen begrijpen.

De sprekende aandenkens, welke wij kennen — die, waaromtrent wij in de geschiedenis lezen en die, welke wij persoonlijk kennen — zijn bewijzen van de goddelijkheid van dit werk voor de mannen en vrouwen, die in hun hart oprecht zijn. Brigham Young, die het volk naar dit land leidde, wordt door een ieder, die vanuit andere plaatsen dit land en deze stad bezoekt, erkent als een groot leider en als iemand, wiens werken onder goddelijke leiding moeten hebben gestaan. De menschen, die naar de toespraken van President Grant luisteren, kunnen niet anders dan onder den indruk komen van hun psychologie en gezonde leer en moeten de hen geleid hebbende inspiratie gevoelen.

In deze Kerk wordt heden het geloof geleerd, zooals het in den beginne was. Den menschen der wereld dient geloof te worden onderwezen en het moet door het volk der Kerk worden getoond, door mannen en vrouwen, die belijden, God te kennen. Het moet in hun leven tot uiting komen, dat zij geloof bezitten in God en in Zijn Zoon Jezus Christus; dat zij gelooven in het

.....DE O.O.V.-CONFERENTIE BIEDT HET!

Woord der Wijsheid, en dat zij in goddelijke openbaring gelooven, want vooral toch is het groote feit, waarop deze Kerk is gegrondvest, de openbaring van God, den Eeuwigen Vader, zooals deze voor het eerst tot Joseph Smith kwam.

Zooals ik reeds zeide, is er niets zoo belangwekkend als de geschiedenis van deze Kerk, beide het leerstellige en geschiedkundige gedeelte. Er is niets in de geheele wereld, dat daarmede gelijk kan staan en ik noodig mannen en vrouwen van overal uit, het verslag, dat de Kerk als lichaam heeft gemaakt, te lezen. Zij zullen tot de conclusie komen, dat geen mensch of groep menschen mannen en vrouwen kon leiden, zooals deze Kerk geleid is, tenzij God met hen is. Het kan niet door een mensch alleen worden gedaan. De menschen mogen falen, hun leerstellingen mogen falen, maar de Heere is met Zijn kerk, zooals Hij dat met Zijn kinderen in vroegere tijden is geweest. Vanaf de dagen van Adam tot op heden heeft Hij Zijn volk geleid, wanneer Hij ook maar een volk op aarde had, dat Hem wilde dienen.

Wij verwachten niet, dat wij hier in sterfelijkheid volmaakt zullen worden, doch wij hopen tot volmaaktheid voort te varen, onze zwakheden te overwinnen, zachtzinnig en vriendelijk jegens elkander te zijn en te staan voor hetgene, waarvan wij weten, dat het goed is en ons uiterste best te doen, om anderen tot dezelfde gedachte te brengen. Wederom zeg ik, indien de menschen slechts de leerstellingen der Kerk wilden lezen, het maakt geen verschil, wie zij zijn, indien zij iederen dag slechts een weinig zouden willen lezen en voor zichzelf onderzoeken, of dit ook waar is, ben ik er van verzekerd, dat er in het hart van duizenden menschen een verandering zou komen.

Deze westersche heuvelen zijn ter bewoning voor mannen en vrouwen gemaakt. Onze Eeuwige vader heeft ons volk hierheen geleid. Toch is de kracht van God niet in de heuvelen en de rotsen en de steenen, doch gevestigd in Zijn zonen en dochteren in deze groote valleien der bergen. Hier is Zijn priesterschap. Zijn macht is hier en hier is het, waar Zijn hulp ligt en hier is het, waar Hij leeft in het hart van de kinderen der menschen.

Het is ons voorrecht en onze plicht allen, die wij kunnen bereiken, op het pad der zaligheid te leiden. Wij moeten hen helpen denken en handelen en leven, zoodat zij de zegeningen van onzen Eeuwigen Vader mogen ontvangen. Wij vragen hun, de eenvoudige beweringen, welke wij maken, te onderzoeken, opdat zij voor zichzelf datgene mogen weten, dat de Heere heeft geopenbaard en voor zichzelf het plan beginnen op te maken, om aan de andere zijde van het graf te leven, waar hun heerlijkheid zal zijn. Mogen wij zelf zoo leven, dat wij voorbeelden mogen zijn. Mogen wij de geboden van God gehoorzamen en Hem verheerlijken, wetende, dat Hij onze Vader is, bid ik in Jezus' naam, Amen.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 1en Zondag in Mei 1936.

HOOFDSTUK XVIII

(Vervolg)

Het kan ook ten deele Johannes' bedoeling zijn geweest, de aandacht van Christus op zijn jammerlijken toestand te vestigen; en in dat opzicht was zijn boodschap meer een waarschuwing dan een louter vragen, gegrondvest op daadwerkelijken twijfel. Wij hebben inderdaad goede gronden voor de gevolgtrekking, dat Johannes' bedoeling met het zenden van de discipelen, om Jezus te ondervragen, ook ten deele was en wellicht grootendeels, om in die discipelen een blijvend geloof in den Christus te vestigen. De zending, waarmede zij waren belast, bracht hen in directe aanraking met den Heere, Wiens oppermacht zij niet geheel en al konden wegcijferen. Zij waren persoonlijke getuigen van Zijn macht en gezag.

Het antwoord van onzen Heere op Johannes' boodschap toonde aan, dat de Dooper niet ten volle begreep, wat het geestelijk koninkrijk van God omvatte. Nadat de boodschappers waren vertrokken, wendde Jezus Zich tot het volk, dat van het onderhoud getuige was geweest. Hij wilde niet, dat zij de belangrijkheid van des Doopers dienstbaarheid zouden onderschatten.¹⁾ Hij herinnerde hen aan den tijd van Johannes' populariteit, toen enkelen van de omstanders en menigten anderen de wildernis ingingen, om de vurige vermaning van den profeet te hooren; en zij hadden bevonden, dat hij geen riet was, door den wind heen en weder bewogen, maar een stoere en onbuigzame eik. Zij waren niet uitgegaan om een man in moderne kleeding aan te treffen; zij, die in zachte gewaden waren gehuld, moest men aan het hof van den koning zoeken, niet in de wildernis of in de kerker, waarin Johannes toen lag.

Zij hadden in Johannes inderdaad een profeet gevonden, ja, meer dan een profeet; „Want”, bevestigde de Heere, „Ik zeg ulieden: onder die van vrouwen geboren zijn, is niemand meerder profeet, dan Johannes de Dooper; maar de minste in het koninkrijk Gods is meerder dan hij”.²⁾ Welke sterkere getuigenis aangaande des Doopers echtheid wordt nog verlangd? Andere profeten hadden aangaande de komst van den Messias gesproken, maar Johannes had Hem gezien, Hem gedoopt, en was voor Jezus geweest gelijk een lijfknecht voor zijn meester. Toch was vanaf den dag van Johannes' prediking tot aan den tijd, waarop Christus toen sprak,

¹⁾ Luk. 7:24-30; zie eveneens Matth. 11:7-14; vergelijk Christus' getuigenis van Johannes den Dooper, te Jeruzalem gegeven, Johannes 5:33-35.

²⁾ Luk. 7:28; zie aantekening 7.

het koninkrijk der hemelen met geweld verworpen en dit zelfs, ofschoon al de profeten en zelfs de fundamenteele wet omtrent Zijn komst hadden verteld en ofschoon beiden, Johannes en Christus, overvloedig waren voorspeld.

Aanteekeningen

6. Christus voor velen een ergernis. Het laatste gedeelte van de boodschap van onzen Heere aan den gevangengenomen Dooper, in antwoord op diens vraag, was „Zalig is hij, die aan Mij niet zal geërgerd worden.” In 't voorbijgaan zij opgemerkt, dat welke berisping of welk verwijt er ook in deze woorden was opgesloten, de gegeven les op de vriendelijkste manier werd gegeven en wel zoodanig, dat ze gemakkelijk te begrijpen was. Zooals Deems heeft geschreven „Inplaats van te zeggen: „Wee hem, die aan Mij zal geërgerd worden”, zegt Hij op zachtere wijze „Zalig is hij, die aan Mij niet zal geërgerd worden”. In het Hollandsche vers van den Heiligen Bijbel wordt het woord „ergeren” en aanverwanten gebruikt inplaats van de verschillende uitdrukkingen, welke in den origineelen Griekschen voorkomen. Want daadwerkelijke overtredingen van de wet, zonde, en slechtheid in het algemeen worden alle ergernissen genoemd en de bedrijvers er van zijn schuldige overtreders, die straf verdienen. In andere gevallen worden zelfs de werken van rechtvaardigheid door de slechten als oorzaken van ergernis beschouwd; doch dit is niet zoo, omdat de goede werken op de een of andere wijze overtredingen waren tegen de wet of het goede, doch omdat de wetsovertreder daardoor aanstoot geeft. De veroordeelde misdadiger, indien nog niet bekeerd of van slechte gedachten, is beledigd en boos op de wet, waardoor hij veroordeeld is; voor hem is de wet een oorzaak van ergernis. In denzelfden zin staat Jezus Christus als de grootste ergernis in de geschiedenis; want allen, die Zijn Evangelie verwerpen, nemen er aanstoot aan. Op den avond van Zijn verraad vertelde Jezus den apostelen, dat zij aan Hem zouden geërgerd worden (Matth. 26: 31 zie eveneens vers 33). Des Heeren persoonlijke bediening was niet alleen een aanstoot voor de Farizeën en priesterlijke tegenstanders, maar voor velen, die geloof in Hem hadden beleden (Joh. 6: 61; vergelijk 16: 1). Het evangelie van Jezus Christus wordt door Petrus aangeduid als „een steen des aanstoots, en eene rots der ergernis, dengenen namelijk, die zich aan het woord stooten, ongehoorzaam zijnde”. (1 Petrus 2: 7-8; vergelijk Paulus' woorden Rom. 9: 33). Inderdaad is hij gezegend, wien het Evangelie welkom is en die daarin geen oorzaak tot ergernis vindt.

7. De grootheid van des Doopers zending. De verheven aard van de zending van Johannes den Dooper was aldus door Jezus getuigd: „Voorwaar zeg Ik u: onder degenen, die van vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan meerder dan Johannes de Dooper; doch die de minste is in het koninkrijk der hemelen, is meerder dan hij”. (Matth. 11: 11; vergelijk Luk. 7: 28). Ter toelichting van het eerste gedeelte van dit getuigenis, zeide de profeet Joseph Smith in een toespraak, op 24 Mei 1843 gegeven (*Hist. of the Church*, onder denzelfden datum): „Het kan niet zijn geweest als gevolg van de wonderen, welke Johannes verrichtte, want hij verrichtte geen wonderen; doch het was — Ten eerste: omdat hem een goddelijke zending was toevertrouwd, om den weg voor het aangezicht des Heeren te bereiden. Wien was voor of sinds dien tijd zulk een zending toevertrouwd? Niemand. Ten tweede: het was hem toevertrouwd en werd van zijn handen verlangd, den Zoon des Menschen te doopen. Wie heeft dat ooit gedaan? Wie heeft ooit zulk een voorrecht of eer genoten? Wie leidde ooit den Zoon van God in de wateren des doops, zag den Heiligen Geest op Hem nederdalen in het teeken van een duif? Niemand. Ten derde: Johannes was te dien tijde de eenige wettige bedienaar, die de sleutelen der macht, die er op aarde was,

hield. De sleutelen, het koninkrijk, de macht, de heerlijkheid waren van de Joden heengegaan; en Johannes, de zoon van Zacharias, hield door de heilige zalving en het besluit des hemels te dien tijde de machts-sleutelen”.

Het laatste gedeelte van het gezegde van onzen Heere — „doch die de minste is in het koninkrijk der hemelen, is meerder dan hij” (Johannes) heeft aanleiding gegeven tot verschillende uitleggingen en verklaringen. De ware beteekenis kan zijn dat, hoe onvertreibaar groot Johannes' onderscheiding onder de profeten ook was, hij ten tijde van het besproken voorval niet het volle doeleinde van des Messias' zending had geleerd en dit zou hij zekerlijk moeten leeren, alvorens hij aanspraak kon maken op toelating in het koninkrijk der hemelen; daarom was de minste van hen, die door verworven kennis en betrachte gehoorzaamheid bereid zouden zijn voor een plaats in het koninkrijk, waaromtrent Jezus onderwees, grooter dan Johannes de Dooper toen was. Door laterdaagsche inspiratie leeren wij dat „Het is onmogelijk voor eenen mensch, in onwetendheid zalig te worden” (*Leer en Verbonden* 131:6) en „De heerlijkheid van God is intelligentie, of met andere woorden licht en waarheid” (*Leer en Verbonden* 93:36). Des Doopers navraag toonde aan, dat hem toen de kennis ontbrak en hij onvoldoende bekend was met en niet in staat, de geheele waarheid te begrijpen aangaande des Heiland vastgestelden dood en daaropvolgende opstanding als de Verlosser der wereld. Doch wij moeten het feit niet uit het oog verliezen, dat Jezus op geenerlei wijze aangaf, dat Johannes minder dan de minste in het koninkrijk der hemelen zou blijven. Naarmate hij in kennis aangaande de levenswaarheden van het koninkrijk zou toenemen en gehoorzaamheid daaraan zou betoonen, zou hij zekerlijk vooruitgaan en groot worden in het koninkrijk der hemelen, zocals hij onder de profeten der aarde groot was.

(Wordt vervolgd).

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen

Op 20 April j.l. werden Oud. Clinton H. Esperson en Oud. A. Woodruff Miller eervol van hun zending in Nederland ontslagen. Oud. Esperson was zijn laatsten zendingstijd als president van het Groningsche district werkzaam, terwijl Oud. Miller dezelfde functie over het Utrechtsche district vervulde. Deze broederen zullen, na een reis door Europa, op 8 Mei a.s. per s.s. „Hakone Maru” van de N.Y.K.-lijn vanuit Marseille, Frankrijk, vertrekken, en via Suez, China, Japan, Hawai en Californië hun tehuis in Amerika bereiken.

Oud. Hendrik Winkel en zijn echtgenoot, Zuster Everdina Cornelia Winkel, geb. van Oyen, laatstelijk te Leiden werkzaam, zijn eervol van hun zendingswerkzaamheden ontslagen, teneinde naar hun tehuis in Richfield, Utah, terug te keeren. Zij zijn op 21 April j.l. vanuit Rotterdam vertrokken en hebben op 23 April aan boord van het s.s. „Washington” vanuit Le Havre, Frankrijk, Europa verlaten.

Benoemingen en verplaatsingen

Oud. Niel W. Kooyman, laatstelijk te Delft werkzaam, is aangesteld als president van het Utrechtsche district.

Oud. Lee R. Ossmen, wiens laatste standplaats Haarlem was, zal zijn arbeid als president van het Groningsche district voortzetten.

Oud. John van Drimmelen is als gemeentepresident van Delft aangesteld.

Oud. J. Dieu Jr. is van Almelo overgeplaatst naar Rotterdam-Overmaas, alwaar hij Oud. van Drimmelen als sen. ouderling opvolgt.

Oud. Henry Visser is vanuit Den Helder vertrokken, om te Haarlem als gemeentepresident te arbeiden.

Oud. P. D. L. Ward is aangewezen, om te Den Helder als gemeente-werkzaam te zijn, na het laatst in Almelo te hebben gearbeid.

De zendelingen tijdelijk vanuit Almelo vertrokken

De zendelingen hebben tijdelijk Almelo verlaten, teneinde elders hun zendingsarbeid voort te zetten. Op geregelden tijd zullen echter vergaderingen worden gehouden ten huize van Br. en Zr. van Lienden.

Naar Amerika vertrokken

Op 14 Maart j.l. vertrok Zuster Martina Scheer van Amsterdam per s.s. „Spaarndam” vanuit Rotterdam naar New York. Doordat het s.s. „Bilderdijk” in een storm een roer had verloren, moest dit schip door de „Spaarndam” eerst naar Halifax, N.S. worden gesleept, zoodat men eerst op 30 Maart d.a.v. te New York kon lauden. Dienzelfden dag trad Zr. Scheer te New York in het huwelijk met Broeder Jo Rond van Ogden, Utah. Broeder Rond is de zoon van Albertus Rond, die tijdens zijn zending in Nederland op 15 September 1922 overleed. Het jonge paar zal zich te Ogden, Utah, vestigen en onze beste wenschen voor geluk en voorspoed in hun huwelijksleven gaan naar hen uit.

Paaschcantate te Rotterdam

Op den avond van den 2en Paaschdag (13 April j.l.) werd in de Rotterdamsche gemeentezaal door leden van het Overmaassche koor in samenwerking met een klein symphonie-orkest een Paaschcantate uitgevoerd „Het lied van Paschen”. De cantate bestond uit het gedicht van J. J. L. ten Kate, getiteld „Een Paaschcantate”, door den heer A. van Nuchteren en Broeder E. W. Reys op muziek gezet. Broeder Reys leidde beide, het koor en orkest. Alle aanwezigen zijn den koorleden en den solisten en leden van de Rotterdamsche Symphonie-orkest-muziekschool zeer veel dank verschuldigd. Een goedbezette zaal gaf blijk van belangstelling en waardeering voor het gepresterde werk.

Huwelijksinzegening

Op Woensdag, 29 April j.l., werd in de gemeentezaal te Leiden tijdens een speciaal dienst door President T. Edgar Lyon het huwelijk ingezegend van Zuster Wouterina Kleinjan en Jacobus Everardus Belt. Wij wenschen het jonge paar geluk en succes in hun verderen levenswandel.

CONFERENTIE-AANKONDIGING

De Groningsche conferentie zal op Zaterdag en Zondag, 25 en 26 MEI 1936 (niet op den 16en en 17en, zooals aangekondigd) worden gehouden. Ze zal aanvangen met een zeer interessante lezing met licht-beelden, getiteld »Het Huis des Heeren«, op Zaterdagavond om 8 uur. De Zondagbijeenkomsten zullen worden gehouden om 10 uur v.m., 3 en 7 uur n.m.

U komt toch niet alleen, maar brengt uw vrienden en kennissen mede? Een groote opkomst zal den waren conferentiegeest verhoogen en de vergaderingen onvergetelijk maken.

VAN DE REDACTIE

Moedersdag

Iedere dag in het jaar is Moedersdag — te vaak voor haar een dag van arbeid en zorg, zonder dat haar de noodige waardeering wordt gegeven, welke zij zoo zeer verdient. Teneinde ons in de gelegenheid te stellen, onze moeders te eeren, is de viering van den tweeden Zondag in Mei als een speciaal terzijde gezette „Moedersdag” ingesteld. Het vergt zekerlijk slechts weinig, om van ieder lid der Kerk volle medewerking te verwachten in het deelnemen aan deze zoo beteekenisvolle gebeurtenis.

Voor de Laterdaagsche Heiligen heeft de Moedersdag een diepe en heilige beteekenis. Wij eeren de plaats van Moeder in de wereld, en kennen haar een verheven plaats toe in het plan, door God voor onze zaligheid uitgedacht. Wij gelooven, dat God twee verschillende soorten wezens schiep met het plan, dat zij voor eeuwig in de heilige verwantschap van het huwelijk zouden vereenigd zijn. Het doel van dat huwelijk is, kinderen te verwekken en aldus mede te werken aan het bereiken van God's doeleinde om Zijn geestelijk geslacht aardsche tabernakelen te verzekeren. Het is eveneens, om ideale tehuizen te scheppen, waar deze schatten van God opgevoed en onderwezen zullen worden in de eeuwige waarheden en een juist gedrag. De vrouw is derhalve naast den man geplaatst als zijn gelijke, zijn eeuwige metgezellin en zijn hulpe in het vervullen der verantwoordelijkheden, welke door God hem zijn opgelegd. Het is passend en juist, dat de Laterdaagsche Heiligen de gelegenheid waarnemen om aan de moeders der menschheid deze algemeene hulde te bewijzen, hun waardeering te uiten voor alhetgeen zij doen, gedaan hebben en nog zullen doen voor de glorie van God en den opbouw en de voorlichting der wereld.

ZOEKT GIJ LICHT ?

door President Joseph F. Merrill

Onlangs werd onze aandacht gevestigd op een brief, waarin de schrijver zeide: „Ik heb het alles overwogen en ben tot de slotsom gekomen, dat de Heiligen der Laatste Dagen niet *alle* gezag of *alle* waarheid bezitten.” Welk soort gezag had de schrijver in gedachten? Was het het gezag van het Heilig Priesterschap? Indien een kerk het Heilig Priesterschap bezat, zou ze het feit dan

niet bevestigen en dit bekend maken aan allen, die binnen de sfeer van haar invloed komen?

Moet niet noodzakelijkerwijze een man, om met goddelijk gezag te spreken, van God geroepen worden en verordineerd door iemand, die gezag bezit — dat is, door iemand, die zelf autoritair verordineerd is? Was dit niet waar van allen, die door de apostelen van onzen Heere tot de bediening werden geroepen? (Zie Handelingen 6:5-6; 13:1-3; 14:23; 1 Tim. 2:7; 4:14). Dat Jezus de Twaalven en andere bedienaars riep en verordineerde, werd in verschillende Nieuw-Testamentische aanhalingen duidelijk gemaakt; zie b.v. Mark. 3:14; Luk. 10:1 en Joh. 15:16. Het bezitten van het Heilig Priesterschap — het gezag om voor en in den naam van Jezus Christus te handelen — is een noodzakelijke en kenmerkende hoofdtrek van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Het is dit Priesterschap, hetwelk het werk der bediening van de Kerk geldigheid geeft. Zonder dit gezag zou de Kerk eveneens een door menschen-georganiseerde kerk zijn. Dit feit begrijpen alle goed-ingelichte heiligen.

De schrijver van den brief gelooft niet, dat de Kerk *alle* waarheid bezit. Dat wordt vrijelijk toegegeven. Ze heeft nimmer beweerd, dat dit zoo is. Daarnaast „gelooven wij, dat God nog vele groote en voorname dingen zal openbaren aangaande het Koninkrijk van God”. Er zijn vele dingen, waarover in de Schriften gesproken wordt, welke wij nog niet ten volle begrijpen; b.v. de opstanding van het lichaam. Welke verandering er plaatsheeft, wanneer het lichaam van sterfelijk in onsterfelijk verandert, weten wij niet. God heeft deze kennis nimmer geopenbaard. Derhalve blijft het „hoe” van de opstanding een mysterie.

Eveneens ontkent de Kerk niet, dat andere belijdende christelijke Kerken eenige waarheid bezitten. Dit zullen zij zeker wel en ze doen ook goed, anders zouden zij niet voortgaan. Er zijn vele eerlijke, oprechte menschen onder haar leden. Doch goddelijk georganiseerd te zijn door rechtstreeksche openbaring en het bezoek van hemelsche wezens en het Heilig Priesterschap te bezitten — hetgeen onze Kerk wel heeft —, dit zijn aanspraken, welke deze kerken niet hebben. Daarom is er een groot verschil tusschen de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en andere christelijke kerken.

Wederom, alle waarheid is een gedeelte van het groote lichaam van waarheid. „Waarheid is waarheid, waar ze ook te vinden is, hetzij op heidenschen of christelijken bodem”. Van welken oorsprong ze ook moge komen — den hemel, het laboratorium van den geleerde, het verstand van den filosoof, het opmerksaam oog van den waarheidszoeker of de ondervindingen van gewone menschelijke wezens — het is toch een deel van het groote waarheidslichaam en is God's waarheid. En het waarheidslichaam, zooals den mensch bekend, groeit immer. Er wordt geen aanspraak op gemaakt, dat de Kerk in het bezit is van *al* deze waarheid. Het is het plan

van zaligheid — het Evangelie van Jezus Christus — dat de Kerk beweert te bezitten. Doch men vraagt niemand, deze bewering te aanvaarden op grond van het louter „het is zoo” van den een of anderen voorstander.

Allereerst wordt een ieder uitgenoodigd, een volledige en zorgvuldige studie te maken van de beweringen, welke door de ouderlingen der Kerk worden naar voren gebracht, ernstig alle waardevolle bewijzen te onderzoeken en zich te voorzien van alle middelen, welke de Heere heeft gegeven, teneinde kennis te verkrijgen. De Apostel Jakobus was goddelijk geïnspireerd, toen hij schreef: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt en ze zal hem gegeven worden”, indien hij in geloof vraagt. (Jak. 1 : 5). En de wijze, waarop men een verzekering kon krijgen aangaande Zijn leeringen, werd door Jezus zelf aangegeven, toen Hij zeide: „Zoo iemand wil deszelfs wil doen (des Vaders), die zal van deze leer bekennen, of zij uit God is, dan of ik van Mijzelven spreek”. (Joh. 7 : 17). En hoe zal hij het weten? Op dezelfde wijze, waardoor Petrus het wist, toen Jezus zeide: „Wie zeggen de menschen dat Ik, de Zoon des menschen, ben? En Simon Petrus antwoordende, zeide: „Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods. En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: „Zalig zijt gij, Simon, Bar-Jona, want vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, die in de hemelen is”. (Matth. 16 : 13-17).

Aldus heeft de Heere in Zijn genade een zekeren weg aangegeven, waardoor Zijn zonen en dochteren zich van allen twijfel kunnen vrijwaren en een zekere kennis verkrijgen, welke van al de Kerken Zijn Kerk is en welke van alle leeringen Zijn waarheden zijn. Iedereen raden wij aan, het door Jezus en Jakobus aangegeven plan, waarnaar hierboven is verwezen, te volgen. Dit is niet des menschen falend plan, doch God's veiligen weg.

VERSLAG DER ROTTERDAMSCHER CONFERENTIE,

gehouden op 18 en 19 April 1936

Zaterdagavond 8 uur. Onder leiding van districtspresident J. J. v. Langeveld werd als openingslied gezongen lied no. 48: „De Geest Gods”, waarna Oud. N. W. Kooyman, gemeentepresident te Delft, gebed opzond. Nadat vervolgens lied no. 6 „Vast als een rotssteen” was gezongen, spraken achtereenvolgens Oud. J. v. Drimmelen, sen. ouderling te Overmaas en Br. R. Schippers van Schiedam. Na een solo van Oud. J. Dieu Jr., werkzaam te Almelo, voerden Oud. J. Landward, districtspresident van Amsterdam en Oud. W. Mulder, opziener der Zondagsscholen, het woord. Tot slot werd gezongen lied no. 67: „Wij danken U, Heere”. Oud. L. R. de Korver, sen. ouderling te Amsterdam, dankte.

Zondagmorgen 10 uur. Lied no. 1: „De dag der bevrijding” werd door alle aanwezigen gezongen, waarna het Rotterdamsche

koor een Engelsch loflied zong. Oud. L. T. Holt, zendingssecretaris, ging vervolgens voor in gebed. Nadat door Br. H. G. van Dijk van Den Haag een solo was ten gehoor gebracht, hoorde men van Oud. A. Woodruff Miller, districts-president van Utrecht, die uiteenzette, dat door teekenen en wonderen de Heere Zijn volk immer heeft geholpen. Hoewel velen door het zien van wonderen tot geloof zijn gebracht, moet men er toch voor waken, zijn geloof uitsluitend op wonderen te baseeren. Hierna sprak Oud. H. Winkel, laatstelijk werkzaam te Leiden, enkele afscheidswaarden. Na een solo van Br. A. D. Jongkees van Den Helder verklaarde Oud. C. H. Esperson, districts-president van Groningen, waarom de Bijbel alleen niet voldoende is. Zoowel Paulus als Judas b v. spreken in hun zendbrieven resp. over een anderen brief aan de Korinthiërs en de profetie van Henoch, welke niet in den Bijbel te vinden zijn. Indien men zegt, dat openbaringen niet meer noodig zijn en niet bestaan, dan gelooft men niet in den Bijbel, want „de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijne verborgenheid aan Zijne knechten, de profeten, geopenbaard hebbe”. Nadat ook Zr. E. Winkel haar afscheid had gegeven, hoorde men van Oud. Corn. de Jong, gemeentepresident te Schiedam. Aan de hand van den Bijbel toonde spreker aan, dat de zegen, welke Jozef van zijn vader Jakob ontving, zijn vervulling heeft gevonden. De verslagen van „den tak, welke over den „muur” zou gaan” (hiermede bedoelende de oceaan, westwaarts van Egypte gelegen), welke verslagen thans bekend zijn als het Boek van Mormon, zijn met den Bijbel de twee houten, waarvan men in Ezech. 37 kan lezen.

Als slotlied werd door het koor gezongen lied no. 199 „O, hoe lieflijk is Zion”, waarna Oud. H. G. Bingham, sen. ouderling te Dordrecht, dankzegging uitsprak.

Zondagmiddag 3 uur. Nadat door alle aanwezigen lied no. 47 „Werk, terwijl het dag is” was gezongen en door Oud. T. G. Call, gemeentepresident te Arnhem, gebed was opgezonden, zong men gezamenlijk lied no. 148 „De tijd is kort”. Door Oud. L. R. de Korver werd een inleiding gegeven tot het Avondmaal, waarna dit aan de leden der Kerk werd toebediend. De autoriteiten van Kerk en Zending werden voorgesteld en eenparig ondersteund. Br. A. Hartman, gemeentepresident van Den Haag, toonde aan, dat eenheid in het werk des Heeren door Christus zelf werd geuit in Zijn Hoogpriesterlijk gebed. Zoomin de hand tot de voet kan zeggen „ik heb u niet van noode” kan in Christus' Kerk de eene organisatie zulks tot de andere zeggen. Samenwerking tusschen hoofdbesturen der organisaties en gemeentepresidentschappen is voor een goeden gang van zaken eveneens onontbeerlijk. Door meerdere ervaring en kennis van de hoofdbesturen is het overleg plegen aangaande het aanstellen van een zeker persoon als president(e) in een organisatie immer aan te bevelen.

„Ons geluk in de Kerk is naarmate ons werk in de Kerk”.

was de uitspraak van President Heber J. Grant, aldus Zr. H. F. Lyon als volgende spreekster. — De personen, die denken, dat leidersvergaderingen voor hen overbodig zijn, zijn geen goede leiders, omdat ze denken, genoeg te weten en zelfgenoegzaamheid is een middel tot stilstand. De raad van een vader tot zijn kinderen „Weest er iederen avond van overtuigd, dat je den afgelopen dag minstens één goed ding hebt geleerd” is voor een iederen leider van toepassing. Groote leiders zijn immer vriendelijk tegenover een ieder, met wie zij in aanraking komen en tegenover de nederigsten van hun volgelingen nederig en behulpzaam. Ons ambt is ons niet gegeven om over anderen te „bazen”. Dit vraagt geen takt, intelligentie en zelfbeheersching, want zelfs de minst verstandige kan „den baas spelen”. Takt en zelfbeheersching vereischen echter geduld. — Na een duet van van Br. en Zr. S. van Dongen hoorde men van Oud. J. J. v. Langeveld, die er den nadruk op legde, dat een ieder der Kerk meer verdraagzaamheid tegenover vrienden en ook tegenover geloofsgenooten moet betoonen. De waarheid zal nimmer tweedracht zaaien, doch indien er tweedracht bestaat, komt dat door onszelven. Ondersteuning is een tweede groote factor, waarmede men anderen van dienst moet zijn. Om een jeugdig persoon, die een roeping heeft ontvangen en zijn eigen zwakheid in het volbrengen er van gevoelt, dient men zich allen ter schraging te scharen. Nauwgezetheid in het betalen van onze tienden en ons vastoffer is eveneens een plicht, welke niemand onzer zal mogen verzakten.

President T. E. Lyon raadde als laatste spreker den leiders der organisaties aan, nauwkeuriger te zijn bij hun keuze van liederen voor de vergaderingen. Voor de Zondagsschool derhalve geschikte Z.S. liederen, waarvoor men de speciale Z.S.liederenlijst, achterin het zangboek te vinden, dient te raadplegen; zulks is eveneens het geval met de keuze onzer Avondmaalsliederen. Herhaalde malen is de vraag gesteld, of op programma-avonden een soort loterij mocht worden gehouden. Als maatstaf hiervoor neme men het antwoord van President Brigham Young tot Zr. Eliza R. Snow op haar verzoek, om een loterij te mogen houden voor de door de zusters vervaardigde artikelen: „*Wanneer de moeders meedoen aan loterijen, gaan de kinderen dobbelen*”. Hebben wij er ooit over nagedacht, dat het onze schuld is, dat het Duizendjarig Rijk nog niet is aangebroken? Het zal niet komen, voordat wij onze huizen bereid hebben, om Christus te ontvangen. Alleen sterven en opstaan uit den doode zal ons wel onsterfelijk doen zijn, doch ons geen karakterveredeling brengen. Dit laatste is iets voor deze aarde. Wij dienen ons te vrijwaren van het vormen van slechte gewoonten, want indien eenmaal ingeworteld, zal het zeer veel moeite kosten, er weder van los te komen. Men mag ook niet uit oog verliezen, dat het Woord der Wijsheid voor altijd geldt en niet ter gelegenheid van bruiloften, partijen enz. kan worden veronachtzaamd. Ter bijlegging van oneenigheden

tusschen leden onderling leze men aandachtig *Leer en Verbonden*, Afd. 42:88. Misverstand is de oorzaak van bijna alle moeilijkheden.

De presideerende ambtenaren mogen wel in gedachten houden, dat men met vriendelijkheid meer gedaan zal krijgen dan met dwang en den besten raad, welken zij kunnen geven, is „*Volgt mij na, zooals ik den Heere volg*”.

Roepingen of ambten komen van hoogerhand en het is niet aan ons te beslissen, waar en wanneer wij moeten dienen, doch wat ons wordt opgedragen, dienen wij ten uitvoer te brengen. Onze houding, ons gedrag en voorbeeld zullen uitwijzen, of onze gemeenten zullen groeien of niet.

Tot slot werd door alle aanwezigen gezongen lied no. 163 „Wij zijn trouwe werkers”, waarna Oud. L. R. Ossmen, gemeentepresident te Haarlem, dankzegging uitsprak.

Zondagavond 7 uur. Nadat door alle aanwezigen lied no. 38 „Vat moed! Alles is wel!” was gezongen, hoorde men van de gezamenlijke koren van Dordrecht en Rotterdam een Engelsch loflied. Br. J. v. d. Merwe, gemeentepresident te Dordrecht, ging voor in gebed, waarna Oud. R. J. Willey, sen. ouderling te den Haag, een solo ten gehoor bracht. Oud. S. van Dongen, pres. in het J.M.O.O.V.-hoofdbestuur besprak, dat de „deur der zaligheid voor ieder openstaat”. In den mensch, die weet, dat hij verkeerde dingen heeft gedaan, komt een begeerte, iets te doen, waardoor hem die schuld zal worden kwijtgescholden. Zijn bekeering zal hij in daden willen omzetten. De poort der zaligheid is alleen te betreden door gehoorzaamheid aan God's wet. Geloof en bekeering zijn enkele onderdeelen dier wet. Bekeering en doop worden herhaaldelijk in de Heilige Schrift genoemd, en indien men den Bijbel wil aannemen als het woord van God, kan men niet ontkennen, dat de doop noodzakelijk is. Petrus' antwoord op het Pinksterfeest is hiervan het beste bewijs; de vermaning van Johannes den Dooper; het gesprek van Christus met Nicodemus; Saulus' bekeering; de ontmoeting van Filippus en den kamerling, laten hieromtrent aan duidelijkheid niets te wenschen over.

Na een solo van Oud. J. Dieu Jr., verklaarde Oud. J. J. v. Langeveld, hoe tegenstrijdig het is te zeggen, dat God van eeuwigheid tot eeuwigheid dezelfde is en tegelijkertijd te beweren, dat God niet meer van den hemel kan spreken. Vele menschen gaan van de veronderstelling uit, anderen tot zich te kunnen trekken, door hun alreeds hun zaligheid te verzekeren. Jezus leerde echter anders. Ten dage van Johannes den Dooper waren er ook personen, die wilden gedoopt worden, zonder zich te hebben bekeerd. Zijn vermaning, te vinden in Luk. 3:7-14, predikt een practischen en daadwerkelijken godsdienst, een toonen van goede daden en rechtvaardigheid jegens naasten. Christus zelf leerde: „Ik ben u in alles een voorbeeld geweest; volgt Mij na”. Het gevolg geven aan deze uitnoodiging kan ons een zaligheid verzekeren.

Br. A. D. Jongkees van den Helder zong een solo. Hierna sprak President T. E. Lyon. „Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader en in Jezus Christus, Zijnen Zoon en in den Heiligen Geest”. Wij gelooven in een God, Die Zich daadwerkelijk heeft getoond; Die kan zien en hooren en een lichaam bezit. President Grant getuigde, hoe hij als kleinen jongen President Brigham Young een gebed hoorde opzenden tot God, waarbij hij sprak, alsof God zelf in de kamer tegenwoordig was. „Laat Ons menschen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis”; Hier sprak God tot Zijn Zoon Jezus Christus. In Johannes 1 wordt dit bevestigd. „In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God. Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. En het Woord is vleesch geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid als des Eeniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid”. Er waren dus God de Vader en Zijn Zoon Jezus Christus. De doop van Christus geeft ons het bewijs, dat de Vader en de Zoon en de Heilige Geest drie afzonderlijke wezens zijn. Men hoorde daar de stem van den Vader, zag Zijn Zoon in het vleesch en den Heiligen Geest uit den hemel nederdalen. De Bijbel is het duidelijkste bewijs, dat God leeft en spreekt en dat er nog openbaringen bestaan. De Bijbel spreekt van voortdurende openbaring en door de geheele Schriften heen leest men van levende profeten, die onder de menschen opstonden. Het feit, dat de Bijbel door deze vele eeuwen heen nog steeds dezelfde is, is een bewijs, dat de menschen in een staat van afval zijn geraakt.

De gezamenlijke koren zongen tot slot een Engelsch loflied, waarna Br. A. van Buuren, gemeente-president te Overmaas, dankzegging uitsprak. Ter eere der vertrekkende zendelingen zongen 4 leden der Utrechtsche gemeente een afscheidslied.

Van begin tot het einde is deze conferentie één geestelijk feest geweest. Men genoot van zingen, spreken, den geest, die zoo rijkelijk aanwezig was. De laatste vergadering in het Nutsgebouw; het was als van ouds — een prachtige conferentie!

KERKNIEUWS VAN OVERAL

Nieuwe President voor de Samoaaansche Zending

President William M. Waddoups, sinds de inwijding van den Tempel te Laie, Oahu, Hawai, in November 1919, president van genoemden tempel, is van dit ambt ontheven en aangesteld als President van de Samoaaansche Zending, als opvolger van William G. Sears.

GROET VAN OUD-ZENDELING

Aan mijn broeders en zusters en vele vrienden,

Wellicht zult u denken, dat ik U heb vergeten. Doch het land vergeten, waar ik de wonderlijkste ondervindingen heb opgedaan, kan ik niet. Er is in het Evangelie één schoone waarheid, welke mij heeft geholpen, een paradijs op aarde te vestigen. Leeft het Evangelie ten volle en het zal u op alle levenspaden helpen. Ze heeft mij geleerd,

niet bezorgd te zijn; slechts het verleden te overdenken ter bekoming van meerdere kennis en met hoop, moed en de wetenschap, dat alles goed zal zijn, wanneer men leeft, zooals het behoort, de toekomst voor oogen te houden.

Ik zie menschen hun geluk op verboden paden zoeken, doch zij bedriegen zichzelf. Het eenige ware pad is het pad, hetwelk de Meester bewandelde.

Mijn vrouw en ik zenden u onze groeten en de kracht van onze genegenheid en gebeden.

Uw broeder in het Evangelie,
Nicholas Baker.

Nieuwe zaal geopend te Haarlem

De groei der Haarlemsche gemeente in de laatste maanden maakte het bezit van een eigen zaal zeer noodzakelijk, teneinde de werkzaamheden der verschillende organisaties een goed verloop te doen hebben. Om aan dezen wensch tegemoet te komen, werd voor deze gemeente aan de Nieuwe Gracht 66, Haarlem, een groote en gerieflijke zaal omgebouwd. Door samenwerking van leden, zendingen en vrienden werd de zaal aantrekkelijk ingericht en voor den openingsdienst op Vrijdagavond, 17 April j.l. van bloemen voorzien. In deze vergadering waren 115 personen aanwezig en den volgenden dag brachten twee Haarlemsche dagbladen aangaande deze gebeurtenis een gunstig verslag uit. Wij wenschen de Haarlemsche gemeente succes en vooruitgang in haar nieuw tehuis.

INHOUD

De leerstellingen zijn onver- anderlijk	138		Zoekt gij licht?	145
Jezus de Christus	141		Verslag der Rotterdamsche Con- ferentie	147
Gebeurtenissen in de Zending.	143		Kerknieuws van overal	151
Conferentie-aankondiging	144		Groet van oud-zendingeling	151
Van de Redactie:			Nieuwe zaal geopend te Haarlem	152
Moedersdag	145			

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)

Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,

Buitenland f3.25 — Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.